

W Zagłębiu
6 groszy

ILUSTROWANA

Z przesyłką
8 groszy

Prenumerata:

w Dąbrowie miesięcz-
nie 65 kop.; z przesyłką
pocztową 80 kop. (w o-
kupacy niemieckiej 90
kop.); za dostawę do do-
mu dopłaca się miesięcz-
nie 10 kop.

GAZETA POLSKA

wychodzi codziennie, nie wyłączając niedziel i świąt o godzinie 8 rano.

Cena ogłoszeń:

na 1 stronie za wiersz pe-
titowy 60 kop., na III str.
— 30 kop., na IV str —
20 k. Nadesłane za wiersz
garmont — 1 rb. Drobne
ogl. po 2 k. za wyraz. Za-
łączniki — 3 rb. od tysiąca.

Redakcja: ul. Króla Jana Sobieskiego № 2. otwarta od 10 rano do 7 wiecz.

Administracja: ul. Króla Jana Sobieskiego otwarta od 8 rano do 7 wiecz.

Rękopisów Redakcja nie zwraca.—Listów nieopłaconych nie przyjmuje się.

FILIE: w BEDZINIE, Nowy Rynek, Cukiernia W-go Czerwińskiego.
w SÓSNOWCU, ul. 3. Maja 14. w ZAWIERCIU, ul. 3 Maja 11.

Sprzedaż pojedynczych egzemplarzy wszędzie, gdzie znajduje się wydawnictwo „Gazeta Polska”
tu do nabycia.

Tak jakby się zbliżał pokój.

Z którym moglibyśmy zawrzeć honorowy pokój.

Przemówienie węgierskiego ministra skarbu.

BUDAPESZT 1 kwietnia.
Po odczytaniu przez prezydenta Iz-
by wniosku Vaszonyiego i tow. życzą-
cego narodowi rosyjskiemu trwałej wol-
ności, podaliśmy go wczoraj p. t. „Prze-
ciw rozszerzaniu za granicą twierdze-
niom”, a przed postawieniem go na
porządku dziennym zabrał głos minister
skarbu Telecsky i oświadczył:

„W imieniu rządu popieram wnio-
sek prezydenta tembardziej, że rząd naj-
zupełniej zgadza się z wyrażeniami przez

dopiero co odczytany wniosek pogląda-
mi (ogólne, żywe oklaski z wszystkich
stron Izby). W całej monarchii niema
ani jednego człowieka, który chciałby
mieszać się w wewnętrzne sprawy Ro-
syi. Przedewszystkiem pragniemy sta-
nać naprzeciw rządu, ciesząc się zau-
faniem całego rosyjskiego narodu, zktó-
rym moglibyśmy zawrzeć honorowy po-
kój, oraz życzymy narodowi rosyjskie-
mu trwałego korzystania z dobrodziejstw
pokoju i rozwoju.” (burzliwe oklaski)

Socjaliści niemieccy do rosyjskich.

BERLIN. (TBK). Przewodniczący
niemieckiej partii socjalistycznej wy-
stał za pośrednictwem duńskiego mini-
stra Staudinga telegram do Dumy w
którym oświadcza, że socjaliści nie-
mieccy najzupełniej zgadzają się z o-
dezwą pokojową rosyjskich socjalistów
w Kopenhadze, wystosowaną do socyal-
demokratów niemieckich, w której wy-
rażono nadzieję, że socjaliści niemieccy
będą ostro zwalczać każde wmieszanie
się w rozwój rosyjskiej rewolucji.

Równocześnie składają socjaliści
niemieccy rosyjskiemu proletaryatowi
życzenia pomyślnych wyników na dro-
dze do politycznej wolności i życzą, by
polityczny rozwój narodu rosyjskiego
przyczynił się do zabezpieczenia
świata rychłego pokoju.

Giełda a pokój.

HAGA (w. wł.) „Telegraph” dono-
si z Londynu. Giełda nowojorska zosta-
wała wczoraj pod wrażeniem nieustają-
cych pogłosek pokojowych, co wywoła-
ło zniżkę kursów wszystkich pa-
piarów przemysłu żelaznego. Popołud-
niu, wskutek mnożących się pogłosek,
przed zamknięciem giełdy, spadły jesz-
cze bardziej wskutek wielkiej podaży,
akcje trustu stalowego i papiery kole-
jowe.

Wojna wojnie.

KOPENHAGA (w. wł.) Manifest
socjaldemokratycznych grup rosyjskich
kończy się słowami:

Robotnicy! Żołnierze!

Musimy energicznie domagać się
końca wojny i zawarcia pokoju.

Żołnierze!

My żądamy pokoju. Żądamy wa-
szej solidarności z nami.

Dewizą waszą niech będzie: wojna
wojnie!

WOJNA ŚWIATOWA.

Komunikat austriacki.

WIEDEN, 1 kwietnia

Urzędowo donoszą:

Z FRONTU WSCHODNIEGO i
POŁUDNIOWO-WSCHODNIEGO nie-
ma nic do doniesienia.

NA FRONCIE WŁOSKIM podnio-
sła się nasza zdobycz z walk na połud-
nie od Biglia o 12 karabinów maszyno-
wych i 3 miotacze min. Na południe od
przełęcz Stieffskiej odparły nasze wo-
jska atak nieprzyjacielski u początku do-
liny Val dei Vitelle.

v. Höfer.

Komunikat niemiecki.

BERLIN, 1 kwietnia.

Urzędowo donoszą:

NA FRONCIE ZACHODNIM. Pomię-
dzy Lens a Arras rozbiły się, na szeroki-
m froncie prowadzone, wypadki an-
gielskich oddziałów wywiadowczych. A-
taki większej liczby batalionów przeciw-
znajdującej się w naszym posiadaniu wsi
Henin sur Eojeul, na południowy wschód
od Arras, zostały odparte. Pomiędzy
drogą z Peronne do Gouzeaucourt a do-
liną potoku Omignon przesunęli Angli-

cy swe linie, wśród walk pełnych cięż-
kich strat, o 2 do 3 kilometrów. Wzdłuż
drogi prowadzącej z Soissons na północ-
ny wschód zdarzyły się wczoraj naszym
bateriom i karabinom maszynowym wy-
borne cele podczas wycofywania się
francuskich wojsk atakowych, które nie
zyskały żadnego rezultatu.

NA FRONCIE WSCHODNIM nie
było żadnych istotnych wydarzeń.

NA FRONCIE MACEDONSKIM po-
łożenie niezmienione. Nasi lotnicy za-
palili i stracili dwa nieprzyjacielskie ba-
lony na uwięzi oraz obrzucili skutecz-
nie bombami obóz wojskowy w łuku
Czerny.

v. Ludendorff.

Opowieść o „Orle morskim”.

NOWY-JORK. (Reuter). Według
depeszy z Rio de Janeiro zawinęła tam
francuska barka „Cambroce” wioząca
na pokładzie 200 marynarzy, należących
do załóg okrętów zatopionych przez
niemiecki okręt (rzekomo „Seeadler”)
koło wysp św. Trójcy. [Okręt niemiecki
wioził z sobą miny, co tłumaczy, dla-
czego w ostatnich czasach zatonoło tak
wiele okrętów u brazylijskich wybrze-
ży. Był uzbrojony dwoma działami
105 mm, i 16 karabinami maszynowy-
mi, miał trzy maszyny i stację telegrafu

Okręt wysadzony przez minę.

Wśród niebezpie-
czeństw grożących o-
krętom podczas woj-
ny na morzu naj-
groźniejszym są nie-
wątliwie miny już
to przyczepione łań-
cuchami do dna mor-
skiego, już to pływają-
ce. Zetknięcie się
okrętu z taką miną,
zawierającą w sobie
nieprawdopodobne
wprost masy mate-
ryału wybuchowego,
powoduje eksplozję:
stłup ognia, dymu i
nierazko w jednej
chwili rozlecie się
okręt na szczątki.
O ratunku najczę-
ściej mowy nie ma.
W kilkanaście chwil
po eksplozji, gdy
wzburzone do dna
morze uspokoi się,
prócz drobnych
szczątków wypływa-
jących na powierz-
chnię, ani śladu nie-
ma, że niedawno tu
właśnie dumny kolos
morski ostrym dno-
bem pruł oceanu sil-
ne fale.

iskrowego. Komendantem był hr. Luc-
kner, a okręt nazywał się „Seeadler”
(Orzeł morski) i miał na pokładzie pro-
wiant na 18 miesięcy, oraz wielkie za-
pasy amunicji.

Według zeznań marynarzy (z zatopio-
nych okrętów) okręt wyjechał 22 grud-
nia z Niemiec pod eskortą łodzi pod-
wodnej.

Wiadomości z nowej Rosji.

Konfiskata apanaży.

AMSTERDAM (TBK). „Algem. Han-
delsblad” donosi z Petersburga, że rząd
pro wizoryczny postanowił zamienić te
dobra, z których członkowie rodziny car-
skiej czerpali swe apanaże, na włas-
ność państwa.

Wolna Ukraina.

PETERSBURG. (TBK.) Pet. Ag.
tel. donosi, że na odbytem zebraniu u-
kraińskich oficerów uchwalono wniosek
w sprawie zjednoczenia wszystkich ziem
Ukrainy i połączenia ich z federacyjną
wolną Rosją.

Socjaliści armeńscy a rewo- lucja.

AMSTERDAM (TBK). Ormiańska
partia socjalistyczna w wydanym ma-
nifeście wzywa swych członków do pod-
dania się prowizorycznemu rządowi, do
zachowania dyscypliny i kontynuowania
pracy dla obrony narodowej.

Ofiarność bankierów.

AMSTERDAM „Alg. Handelsbla-
det” donosi, że grupa bankierów pry-
watnych ofiarowała Rodziance do dys-
pozycji milion rubli na najnagłojsze
chwilowe potrzeby.

Gorkij nawołuje do pokoju.

Dzienniki berlińskie donoszą z Mal-
mö: Maksym Gorkij wysłał na ręce rzą-
du i komitetu obszerne pismo gratula-
cyjne. Wyraża on radość serdeczną z
powodu zwycięstwa ludu nad reakcją i
wzywa wszystkich synów Rosji, aby
współdziałali energicznie w budowie
państwa rosyjskiego.

Równocześnie wzywa Gorkij rząd,
aby ukoronował swe wysiłki przez za-
warcie pokoju.

Niema to być pokój za wszelką ce-
nę, bo do tego Rosja nie ma powodów.
Ale trzeba zawrzeć pokój honorowy, za-
pewniający Rosji stanowisko wśród in-
nych mocarstw. Ludzkość wylała już
dość krwi.

Nowy rząd odda nie tylko Rosji.

ale ludzkości wielką przysługę, gdy doprowadzi szybko do rokowań pokojowych.

Z Warszawy.

Zadania Rady miejskiej wobec utworzenia Rady Stanu.

(Wywiad z profesorem Maryanem Grotowskim, członkiem Rady Miejskiej).

WARSZAWA, 30 marca.

Powołana do życia w lipcu ub. roku Rada miejska, ze względu na ogólną sytuację polityczną kraju, musiała się wypowiedzieć w kwestiach daleko wybiegających poza granice jej właściwych kompetencji. W chwili obecnej, gdy powstała Rada Stanu — polityczna reprezentacja całego kraju — Rada miejska musi powrócić do swych zadań właściwych, związanych z gospodarką i kulturalnym rozwojem stolicy.

W sprawie nowych zadań Rady miejskiej prof. Maryan Grotowski, jeden z wybitnych kierowników Ligi Państwowości Polskiej udzielił nam szczegółów następujących.

„Rada Miejska — mówił prof. Grotowski — po utworzeniu Rady Stanu straciła swój charakter polityczny; wszelkie próby zrobienia z Rady Miejskiej sejmu nieustającego byłyby już nietylko bezowocne, ale nawet szkodliwe, wprowadzałyby bowiem zamęt do pojęć i utrwalały to zło konieczne, które było na początku Rady Miejskiej”.

— Czy można wiedzieć, co i dla czego prof. nazywa „złem koniecznym”?

— Złem koniecznym nazywamy te funkcje polityczne, do których od czasu do czasu, siłą rzeczy, była zmuszana Rada Miejska. Dzięki temu w Radzie Miejskiej nie mogły się zróżnicować dotychczas oddamy społeczne, o różnych na gospodarkę miejską zapatrywaniach. Fizjognomia bowiem społeczna Rady Miejskiej nie pokrywa się bynajmniej z jej fizjognomią polityczną. W Radzie miejskiej można znaleźć taką dziwną formację, jak np. Koło Narodowe, w którym zasiadają razem najskrajniejsi konserwatyści z demagogami z Chrześcijańskiej Demokracji. Ten sojusz nienaturalny — zdaniem moim — powinien pęknąć. Powinny również zniknąć takie rzeczy, jak stawianie pewnych wniosków dla galerii, co szczególnie obciąża przedstawicieli Koła Narodowego, skrajnej lewicy oraz nacjonalistów żydowskich. Być może — mówi dalej prof. Grotowski — sprawa żydowska będzie poruszona na forum odpowiedniejszym; tutaj wpływa ona incydentalnie z powodu faktów, na które Magistrat nie może mieć żadnego wpływu, lub też które mogą być uregulowane jako jeden ze szczegółów ogólnego rozstrzygnięcia sprawy żydowskiej. Do takich np. należą sprawa Ejruwu, sprawa wpuszczania żydów w chatkach do ogrodów publicznych itd.

— A jaki jest stosunek ogółu Rady miejskiej do nowych zadań.

— Nie należy się łudzić — wyjaśnia prof. Grotowski — by większość Rady Miejskiej z tego przełomu chciała wyciągnąć konsekwencje; zbyt zakorzenione jest u nas przyzwyczajenie maskowania słabych wyników pracy konkretniej, frazesem działającym na galeryę. Jedno np. z ostatnich posiedzeń Rady miejskiej, gdzie zaproponowana przez prezesa sprawa Komisji związku miast została dla powodów stosunkowo blaskich odsunięta na plan drugi, jest tego wyraźnym dowodem.

— W jaki dział swych zadań Rada Miejska włożyła najwięcej pracy?

— Najwięcej pracy Rada Miejska włożyła w budżet, gdzie np. w dziedzinie, która bliżej mnie obchodzi, sprawie szkolnej, obydwa referaty rad. Ponikowskiego i rad. Piechowskiego stały na wysokości zadania. Niestety, wydatna ta praca jest przerywana koniecznością rozpatrywania istnej powodzi wniosków i petycji. Na szczęście ta powódź się zmniejsza. Zresztą prace Rady Miejskiej bardziej będą uporządkowane jeżeli będzie im przyswiecał pewien plan reor-

ganizacji gospodarki miejskiej, czego się mamy spodziewać po nowym prezesie Rady miejskiej, doskonałym znawcy spraw samorządowych.

— Ogólnie więc mówiąc, profesorze, Rada Miejska działalność polityczną na dziś zamknęła?

— Tak jest. Cała działalność polityczna Rady Miejskiej zamyka się w granicach dwóch aktów: deklaracja z dnia 24 lipca, której waga była bardzo duża i adreśtu do Rady Stanu. Charakter tych obydwóch deklaracji jest dobitną ilustracją tej ewolucji, jaką społeczeństwo przeżyło. Obecnie Rada Miejska ma przed sobą li tylko zadania natury gospodarczej. To jednak są tak poważne, że na brak pracy radni narzekać nie mogą.

Cwis.

Unas i w świecie.

Prezes N. K. N. honorowym obywatelem Nowego Sącza.

W uznaniu zasług na stanowisku prezesa N.K.N. przez dra Wł. Leop. Jaworskiego położonych miasto Nowy Sącz mianowało go swym obywatelem honorowym przesyłając mu następujący dyplom:

„Rada miasta Nowego Sącza uchwala jednomyślnie zamianować Jaśnie Wielmożnego Pana Dra Władysława Leopolda Jaworskiego honorowym obywatelem miasta Nowego Sącza w celu oddania Mu hołdu za Jego wytrwałą i nieustraszoną pracę jako prezesa Naczelnego Komitetu Narodowego przy prowadzeniu polityki polskiej w myśl ideałów narodowych. Działo się w Królewskim Wolnem Mieście Nowym Sączu d. 22 marca 1917 r.”.

Następują podpisy burmistrza, Magistratu i Rady Miasta.

Dyplom na pergaminie i w cennej oprawie. Całość bardzo artystyczna.

Skazanie hr. Mielżyńskiego.

Z Poznania donoszą: W toczącym się przed kilku dni przed tutejszym sądem karnym procesie przeciw hr. Ignacemu Mielżyńskiemu o przekroczenie cen maksymalnych za zboże, i o przekroczenie ustawy o handlu zbożem ze żniwa 1916 r. zapadł 31 marca — po sześciogodzinnej naradzie trybunału, wyrok skazujący obwinionego za nadmierne podbijanie cen na 6 miesięcy więzienia i 426,420 marek kary pieniężnej.

Hr. Mielżyńskiemu, który stawał chory przed sądem, odliczono z nałożonej kary czas 3 miesięcy i 3 tygodni spędzonych w areszcie śledczym.

Ostatnia przepowiednia pani de Thebes.

Słynna francuska wróżka Madame de Thebes (Anna Savigny), zmarła w grudniu zeszłego roku, ogłosiła na krótko przed śmiercią swe przepowiednie na r. 1917. Znajduje się wśród nich następujący ustęp:

Wojna skończy się w marcu albo we wrześniu. Uważajcie: w marcu lub we wrześniu! W marcu przeżyje cała Europa gwałtowne wstrząśnienie. Jeśli nie zdecyduje ono o końcu wojny, to w ta-

kim razie skończy się ona we wrześniu. Zakończą wojnę: nędza, głód, rozruchy głodowe. Jeden z mocarzy tego świata straci przytem swoje wielkie państwo. Los ściga pewną cesarską osobistość. Nie widzę znaków zwycięstwa na jej hełmie.

We Francji tłómaczono te przepowiednie na niekorzyść Niemiec... Pani de Thebes natomiast milczała roztopnie. Dziś przepowiednie spełniły się na szkodę jednego z koalettów...

Wypadałoby oczekiwać, czy i reszta przepowiedni się spełni.

KRONIKA.

Poniedziałkowy numer „Ilustrowanej Gazety Polskiej” wydajemy chwilowo w objętości 2 ch stron; w przeciągu kilku tygodni także i ten numer będzie wydawany w normalnej objętości.

Ważne dla naszych prenumeratorów. Prenumeratę obliczamy według każdorazowego kursu w następujący sposób: *Prenumerata za kwiecień* w okupacji austriackiej 80 kop. = 3 K 50 hal.; w okupacji niemieckiej 90 kop. = 2 Mk. 40 fen.

Z Warszawy.

Wystawa legionowa. W sobotę została otwarta wystawa legionów w Zachęcie. Udział w niej biorą tak wielcy artyści, jak Fałat, Malczewski, Janowski i Rembowski. Z młodszych sił Augustynowicz, Szreniawa-Rzecki, Szczygliński, Rozwadowski, Pruszkowski i Uziębło.

Komitet organizacyjny tej wystawy stanowią: dr. Jerzy hr. Mycielski, dyrektor Julian Fałat i dr. J. Słowiński Effenberger, por. Leg. Polsk.

Oszerniejsze sprawozdanie zamieścimy w dniach najbliższych.

Z Dąbrowy.

Pierwsza niedziela kwietniowa była zarazem pierwszym dniem wiosny, której podmuchy całkiem wyraźnie już odczuwało się w powietrzu... Chyba, że byłby to tylko jakiś niebieski żart prima aprilisowy, po którym można by się spodziewać jakichś śniegów, prócz tych oczywiście, które tają jeszcze i stopnieć nie mogą, zesypane w wysokie sterty po zboczach ulic miasta...

Prima-aprilis, pie wszy dzień kwietnia, jest zarazem dniem ogólnego „zwożenia się”, której to tradycji dawali posłuch wszyscy, których nie opuścił jeszcze humor w tych ciężkich czasach...

Największy „kawał”, bo zbiorowy, urządziła cała publiczność dąbrowska Lidze Kobiet przy wczorajszym dniu zbiórki na święcone, ofiarując do puszek nadobnych i miłych kwestarek aż 900 K 32 hal. Gdzieindziej nie byłoby to zbyt dużo, na Dąbrowę jednak — dość. Zawód był miły.

Skuteczny bojkot. Onegdaj chwycili się rzeźnicy nasi energicznego środka, w celu zniesienia niemożliwych wprost cen mięsa. Oto postanowili oni zbojkotować Skalanów, żądających po 1 r. 40 kop. za funt wieprzowiny. Bojkot ten odniósł pożądaną skutek, gdyż wieczorem można było to samo mięso nabyć już za 85 kop.!

Z Będzina.

(b) **Święcone dla jeńców**

Polaków. Czysty zysk, w sumie około 135 rubli, osiągnięty z odczytów pp. E. Wiakiera i J. Jadczyka, urządzonych w dniu rocznicy powstania Kościuszkowskiego, staraniem specjalnie powstałego komitetu niestenia pomocy jeńcom, przeznaczono na zakup podarunków świątecznych dla jeńców Polaków w obozach niemieckich. Przygotowane odpowiednio przesyłki, zawierające pieczywo, nieco bielizny i t. p. mają być wysłane jeńcom w Celle.

Z Sosnowca.

(a) **Zarząd Gospody Mieszczańskiej** w Sosnowcu zawiadamia, że Ogólne zebranie członków stowarzyszenia odbędzie się w dniu 1 kwietnia r. b. o godz. 3 popoł., w lokalu własnym przy ul. Wawel nr. 3. Porządek dzienny: sprawozdania są do przejrzania w kancelarii Stowarzyszenia.

(s) **Zebranie ślusarzy.** W dniu 25 bm. odbyło się roczne zebranie cechu ślusarzy. Zebranie zagał p. Kruszyński, odczytał ustawę opracowaną przez Cechy warszawskie. Przewodniczył p. Bielski w asystencji sekretarza p. Ruska. Na tym zebraniu zapisano 9 uczni i postanowiono ułatwić jednocześnie przez przyjęcie do cechu pp. majstrów pokrewnych fachów, jako to: kowali, pilnikarzy, kolarzy, blacharzy. Przyjęto zaś majstrów cechowych: majstra kowalsko-kotlarskiego p. Edwarda Majchrzaka, majstra ślusarskiego Aleksandra Witkowskiego, majstra tokarskiego Adama Hessego.

TELEGRAMY.

Stosunek Austrii do Ameryki nie zmieniony.

WIEDEN (TBK). „Wien. Allg. Ztg.” pisze: Aby zapobiedz wszelkim fałszywym wnioskom, chcielibyśmy zaznaczyć, że wyjazd tutejszego ambasadora amerykańskiego do Waszyngtonu nie oznacza bynajmniej jakichkolwiek zmian w stosunku Austro-Węgier do Stanów Zjednoczonych. Sprawy dyplomatyczne między obu państwami załatwiane są przez naszego pełnomocnika w Waszyngtonie i przez tutejszego pełnomocnika amerykańskiego. Ambasador Penfield wróci do Wiednia za jakie trzy miesiące.

Podwyższenie zasiłku rodzinom wojskowym.

WIEDEN (TBK). „Dziennik ustaw Państwa” ogłasza rozporządzenie cesarskie w sprawie zasiłków dla rodzin powołanych do służby wojskowej. Rozporządzenie podnosi dotychczasowy zasiłek o ilość od 10 do 25 procent dotychczas wypłaconej kwoty.

Nowe rozporządzenie obciąży budżet kwotą około 400 milionów.

(Rozporządzenie powyższe dotyczy także i rodzin legionistów, a to zarówno z Galicji jak i z Królestwa. Red.)

Ułaskawienie.

SARAJEWO. (TBK.) Cesarz Karol darował karę śmierci wszystkim 16 osobom skazanym w banjaluckim procesie na śmierć za zdradę stanu. Ośmiu osobom, w tej liczbie b. postom sejmowym V. Grnicowi i M. Popowicowi, zniesiono karę śmierci na dożywotnie ciężkie więzienie, pięciu na dwadzieścia lat, dwóm na szesnaście lat, a jednej na piętnaście lat.

Zamknięcie tureckiego parlamentu.

KONSTANTYNOPOL (TBK). W. Wezyr odczytał w Izbie dekrét sultanski zamykający trzecią sesję trzeciego okresu prawodawczego. Następna sesja rozpocznie się 1 listopada.

POWRÓT TATY

Ulotne pismo satyryczne pod redakcją Stanisława Dzikowskiego, zawierające utwory Włodz. Perzyńskiego, Zdz. Kleczyńskiego, E. Stońskiego, Benedykta Hertzta i w in. oraz około 20 ilustracji, do nabycia w **Administracji Gazety Polskiej**, Sobieskiego 2.